

מוֹטִיב

על שם ליאורה דיין

ירחון בנושא שירה וספרות עברית

גיליון 14 | אוקטובר 2016, תשרי ה'תשע"ז

מַעֵט עֵצְמִי

איטי ו ורדה אליעזר ו עדנה אפק ו רחל אשרוב ו שולה ברנע
צביה גולן ו חנה דדון ו תמר חלוצי ו תרצה פוסקלינסקי-שחורי ו דביר שרעבי

גיליון 14 מתחיל...

אנו שמחים לפרסם את גיליון 14 של ירחון השירה והספרות "מוטיב" בנושא "מעט עצמי". בגיליון זה תמצאו עשר יצירות על היוצרים עצמם ותהליך כתיבת היצירה שלהם, מה עובר בראשו של היוצר בעת כתיבת שיר או סיפור? מה מניע אותו לכתוב? מה החששות המלווים את הכתיבה אם בכלל? כתיבה וחתומה טובה.

קריאה מהנה,
אלירן דיין, יאיר בן-חור

ירחון "מוטיב" הוא כתב עת מקוון לעת עתה המתפרסם אחת לחודש. כל גיליון יעסוק בנושא שהמערכת תבחר, ויפורסמו בו עשר יצירות. העבודה בירחון מתבצעת בהתנדבות מלאה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בירחון, ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי-פרסום יצירתו בירחון.

יאורה דיין ז"ל הייתה אוהבת אדם. אהבתה הגדולה ביותר הייתה למילה הכתובה ולקריאת ספרות ושירה, ואתם קראה עד סוף ימיה.

ירחון "מוטיב" נוסד לזכרה ונושא את שמה.

נוח לו לאדם / דביר שרעבי

נח לו לאדם לא להיות משורר
ואם הוא משורר – שלא יכתב
ואם כתב – שיחענה.

אין אהבה בכתובה
אין גאולה
אין חמלה

בעלת השיר / חנה דרון

ולא אקרא לעצמי משוררת
עד

שאקרע עורי מעלי,
ואחשף קיטוני לבי,

עד

שאצרח בגרון נחר
מלותי שקבר המוסר,

עד

שאשכב מתבוססת
בדמי,

במשפטי.

ומדמי

תחיו אתם.

רק אז

אקרא: בעלת השיר.

* מתוך הספר 'עכשיו אני' בהוצאת תירוש 2015

רק המכחול / איטי

לעתים אֶחָפֵּר בְּנִכְכֵי הַשָּׁפָה,
וּבְתַרְוֵעַת נִצְחוֹן אֲשֶׁלְפָה,
וְאֶלְבִּישׁ לַמְּלָה שְׁמַלְת מַלְמְלָה,
אֲשֶׁלְחָה לְשִׁיר עַל בְּמָה.

לעתים אֶתְפֹּס מַלְתֵי הַרְדּוּפָה,
וְאֶחַבֵּשׁ פְּצָעֵיהָ, אֶרְקַח לָהּ תְרוּפָה,
אֶטְמִינָה בְּבוֹר שְׁנֹחֶפֶר בְּשִׁבִילָה,
אֶבְיָאָה בְּסוּד הַדְּמָמָה.

לעתים אֶתּוֹר אֶחֻזַּת אָמוּק
בְּעֵרֵי הַלְשׁוֹן וּבְרַחֲבוֹת הַמְּלִים
אֶחַר הָאוֹת.
אוֹלָם הִיא תִפְרַח אֶל עֵשֶׂן הַצְּבָעִים,
תִּסְמַן שִׁבְל עֵמֶק
עַל חֵד עֶפְרוֹנוֹת חֲלוּלִים
בְּלִי לְהוֹתִיר
אוֹת
לְבָאוֹת.

אֲזוֹ אֲדַע כִּי הִגַּעְתִּי הַיּוֹם
אֶל שְׁפַת תְּהוֹם הַשָּׁפָה.
וְאֶצְלַל בְּאַלֶּם לְעֵבֶר הַלֵּאֲנֹדָע

שֵׁם
רַק הַמְּכַחּוֹל
יִדַע אֶת הַמְּלִים.

יותר לאט / צביה גולן

הכל כבר איכשהו יותר לאט
ההליכה, ההבנה, החיים
זה ממש נראה כאלו עוד מעט
יתפנה היום לאורות אחרים
ועוד מעט כבר לא אוכל לכתב
כי גם העט יהיה כבר קצת אטי
וגם האהבה שרצייתי לאהב
תהיה פתאם כבר אכזרית.
אף העולם ימשיך באותו קצב
ורק אני אשא ארשם מאחור
ואולי רק הצער והעצב
באותה המהירות ימשיכו לדהר.

חלצתי עט / עדנה אפק

מלים תלו על העננים
והשמש נזהרה שלא להציק.
רגלי עיפו מלשמע
שקשוק של מלים:
מה נשמע?
איך היתה?
וכו' וגם פה.

בתף גופי מכות תבות
מחול מלים ברהב.
חלצתי עט.

גבבת מלים מכסה את העיר.
יפחת עננים מתנודרת.
זהורה שלא להעיר
מלים ברוח בוזקת.

לדבר באמת / תרצה פוסקלינסקי-שחורי

תָּכֶף נִגְמְרוֹת לָנוּ הַמְּלִים
הוֹלְכוֹת וְנִחְמָסוֹת עַל יְדֵי אֲחֵרִים
כְּמוֹ רִבִּיקוּבִיץ שֶׁלְקָחָה לָנוּ אֶת חֲמֻדָּה
וְהַמְּמַנֶּנֶת
וְכִמּוֹ וּוּלֶף שֶׁלְקָחָה אֶת הָעוֹלָה וְהִיֹרְדָת
כְּמוֹ אֲבִידֵן שֶׁלְקַח אֶת הַחֶרָא מִנְּאֵדֵי מְסָרָה
וְהַשְּׂאִיר לָנוּ אֶת הַגִּסּוֹת
שֶׁלֹא מֵאִפְשָׁרֵת רִמְץ עֲרִינּוֹת
נִגְנְזִים גַּם יוֹצְרוֹת וְקִרְוּבוֹת (מִהַפְּיוּטִים)
וְכָל אֵלֶּה מִתְהַלֵּים
וְאֲחֵרֵי שִׁנְגָּמוֹ כֹּלֵן נִצְטָרֶף לְהַמְצִיא כְּמָה אוֹ שְׁנַתְחִיל לְדַבֵּר בְּאֵמֶת
נָשִׁים לֵב שֶׁחִיבִים.

לְדָה שְׁנֵיהָ / תמר חלוזי

”הַשְּׂאִירֵי כָּאֵן”
אִמִּי מְצוּהָ
וְהַתְּחַנְנִי וְתֵהָ אֵינְנָה
אֵלָּא הַד.

כְּשֶׁהִיִּיתִי
אִמִּי עֲרֶסְלָה אוֹתִי בְּשִׁירֵי יְלָדוּתִי הַבְּלוּיָה
מִלוֹתִיָּה קְשָׁרוּ בֵּין חֲמֻצָן לְדָם
עֵקֶצְצוֹ בּוֹרִידִים

עוֹד קוֹלָה מִתְחַלֵּף בְּקוֹלִי
וְעוֹדֵנִי

לִמְדָת לַתֵּת לְמִלִּים לַפְתָּח
אִיבְרֵי כְּמוֹ סְפָרִים
אִם לֹא אֲנִלָּה אֶת הַכְּתוּב,
לַפְחוֹת אֲרָגִישׁ כְּכוֹתֶבֶת.

מִפְּיוֹ שֶׁל אֲבִי אֲנִי קוֹרֵאת לְלֹא קוֹל
אֶת הַכְּעַס הַפּוֹרֵם אֶת שְׁפָתָיו זֶה מִזֶּה:
”אֲמַנֵּם אִמָּךְ לֹא
לְכֹלָה לְהַחְזִיק בָּךְ, אֲךָ לֹא הַתְּכַוְנָה
לְהַפִּיל.”

רַק בַּכְּתִיבָה אֲנִי נוֹלָדָת מִחֲדָשׁ.

אשדות ידע / שולה ברנע

אשדות ידע
עמקם רגשות
שוצפים מתערבלים
כבמערבל בטון
בראשית מתקשים
באחרית מתרככים
לבסוף הנפה
מרוקנת וריקה.

ריק
מלותיו שוטפות גופי כנחל
הולכות וגוברות כאשד
רבעצמה ההולך ומשתפל
עד הפיכתו לנחל אקזב, לואדי.

בנתיב ההגיה / ורדה אליעזר

ככל שאעמיק לדבר בי פנימה
כשהדממה סביב מחרישה
את קיומי הדומע,
יריבו המלים בנתיב
ההגיה, ברוצן להיות
המלה
הראשונה.

עונת הגשמים / רחל אשרוב

עונת הגשמים בצצומה
מענן וגשמי זעף
החזאי מתריע על שטפונות
במקומות הנמוכים
ואני כמו אדמה שחונה.

האם נסתם המענן?
האם נגזר?
האם השיר ששרתי
נגמר?

ינשופים חובקים, חונקים
אין מבואות
למלים.

עונת הגשמים בצצומה
ואני
דוממה.

אנו קוראים לכם לקחת חלק גם בגיליון הבא...

גיליון מס' 15 של 'מוטיב' יראה אור בעוד כחודש ונושאו: "עמוּתִים" –
יצירות על עימותים פנימיים של האדם עם עצמו, חיבוטי נפש פנימיים
או עימותים חיצוניים של אדם עם סביבתו הקרובה והרחוקה.

אתם כבר מוזמנים לשלוח אלינו את יצירותיכם בנושא זה
לכתובת הדואר האלקטרוני info@motiv-magazine.co.il
נא לשלוח עד שלוש יצירות בלבד ליוצר – שירים מנוקדים וסיפורים קצרים עד 550 מילה.

תודה
אלירן ויאיר

מייסד ועורך: אלירן דיין | עורך אחראי: יאיר בן-חור
גרפיקה: אלירן דיין

עקבו אחרינו גם בפייסבוק [/motiv.magazine](https://www.facebook.com/motiv.magazine)